

Gisterenavond werken we verder aan de vorming die we maken voor hulpverleners. Over hoe gesprekken sterker kunnen worden. Vorige bijeenkomst beslisten we elk kenmerk van een goed gesprek te illustreren met eigen voorbeelden.

We werken aan de fasen over luisteren en opvolging. Iedereen gaf voorbeelden uit zijn eigen leven. Goede, minder goede en ronduit slechte. Telkens als er iemand iets vertelde, werd het muisstil (meestal toch, want er werd ook veel gelachen met andere dingen). En als een groep van 28 (!) stil wordt, dan wil dat wat zeggen!

Alle ervaringen werden gefilmd en zullen gebruikt worden in de vorming. Trek alvast een extra trui aan ... Ik kreeg er kippenvel van. Enkele mensen in armoede zeiden dat ze intussen een olifantenvel hadden, ze waren het gewoon zo ...

Dit delen:

- [Klik om te delen met Twitter \(Wordt in een nieuw venster geopend\)](#)
- [Klik om te delen op Facebook \(Wordt in een nieuw venster geopend\)](#)